

FRONT

PERIODIC D'ESQUERRES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
ANSELM CLAVÈ, 69

(Dels articles en són res-
ponsables els seus autors)

Any I - Núm. 7

Calella, 12 de Maig de 1934

Val 20 cèntims

BRAMS D'ASE

La premsa de dreta, especialment l'organ cambonià i de la burgesia catalana, perd l'oremus quan es tracta de quelcom que afecta els interessos dels obrers catalans i a les llibertats de Catalunya.

No es que en el fons ens sorprengui l'actitut de la premsa pseudo-nacionalista, car no pot extranyar-nos aquesta actitut de manifesta i notoria contradicció en que ens tenen acostumats a tots els catalans els prohoms de l'anomenada Lliga Catalana, ja que aquí tots ens coneixem, sobradament per cert, perquè pugui fer ressò a la nostra consciència els escarafalls d'aquesta premsa vil i mercenària.

Volem, però, subratllar una vegada més la nostra repugnància envers aquesta campanya derrotista, plena d'insidies i d'infamies en que està entregada la gent reaccionària de la nostra terra i ho sentim molt més encara perquè està feta amb llengua nostra, la qual nosaltres tenim en molta estima, i posar en evidència el fals patriotisme de la gent lliguera i reaccionària, quina història política no és altre que una sèrie de traïcions comeses contra la voluntat del nostre poble amb aquesta lluita històrica per la seva lliberació.

¿Qué podriem dir, doncs, de la posició i trajectòria de tota aquesta premsa, amb tots els moviments de caire lliberal succeïts a la nostra terra que aquesta actitut no hagi estat una triació contínua i subterrània contra l'esperit lliberal, que's la nostra característica i especialment contra, en forma sistemàtica, de les aspiracions de la classe treballadora?

¿Qui no recorda aquells indecents concubinatges dels nostres prohoms lligueros amb els re-

presentants de la monarquia més repugnants d'Europa.

¿Qui no recorda també aquell famós «delateu», dirigit als obrers catalans contra els representants més dignes de la classe treballadora, i aquell apoi incondicional als déspotas representants borbònics i assassins Martínez Anido i Arlegui, i per altre part també aquell menyspreu a aquells representants del govern central, però que tenien un concepte més humà i més lliberal de la vida?

¿Qui més, sinò que ells, responsables directes de l'assassinat del nostre malanguanyat Lairet, de Seguí, de Comas, de Pey i de cents i miler d'obers catalans pels carrers de Barcelona?

¿I ara, qué? ¿Qué preteniu, fariseus, amb aquesta aliança amb el feixisme espanyol, amb aquest ambient de desprestigi a la nostra representació autonòmica, amb aquesta obstrucció sistemàtica i aquest desertament del mandat popular parlamentari, i darrerament amb aquesta barrera que intenteu a fer, però que no aconseguiren, logrant de moment portar al Tribunal de Garanties de la República una llei votada pel Parlament de Catalunya, fent ús de la més elemental i reconeguda sobirania?

¿Es així, gent de la Lliga, com creieu vosaltres que s'ha de salvar l'autonomia de Catalunya? Si és així, continueu.

La manifestació del dia 29 a Barcelona va dir clar i terminant qui n'era la voluntat ferma i decidida de tot un poble, enteneu bé, de tot un poble, el qual està disposat, si més no, arranjar l'assumpte substituint els monuments de la nostra plaça de Catalunya amb guillotines que garanteixin en forma efectiva les nostres llibertats.